

BERTUS WIL EEN KERSTPAKKET

Vrolijk kerstspel in twee bedrijven

door

JAN VAN BLOKLAND

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **BERTUS WIL EEN KERSTPAKKET** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JAN VAN BLOKLAND** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

RIA: Vrouw van Henk. Leeftijd 35-40 jaar.

HENK: Ambtenaar die snel gepikeerd is en het minder goed kan hebben met zijn schoonvader. Leeftijd 35-40 jaar.

BERTUS: Bertus Bleyenbergh. Vader van Ria. Gezellige oude baas die het met de waarheid niet zo nauw neemt. Leeftijd 70-75 jaar.

POSTBODE: Leeftijd niet belangrijk. Kan zowel door een dame als door een heer gespeeld worden. Doubleren met heilsoldaat is mogelijk.

NOL: Kaartvriend van Bertus. Leeftijd niet belangrijk.

TREES: Buurvrouw van twee-hoog. Gezellige volkswrouw. Leeftijd 60-65 jaar.

ALIE: Zuster van Bertus. Moderne oudere dame van 70 jaar.

CRISTINE: Lid van het schoolbestuur. Spreekt zeer geaffecteerd. Leeftijd 35-40 jaar.

JANET: Evenals Cristine lid van het schoolbestuur. Ze is vrolijker dan Cristine en is een vrouw van standing.

HEILSOLDAAT: Heer van 50-55 jaar

HEILSOLDATE: Dame van 50-60 jaar.

DECOR:

Het stuk speelt zich af op een etage-woning in Amsterdam. De woonkamer is eenvoudig ingericht. Links-voor een deur die toegang geeft naar de slaapkamer van Bertus. Links-achter de deur naar de keuken en rechts-achter de deur naar de hal. Rechts-voor een eettafel met vier stoelen. Het interieur kan verder naar eigen inzicht worden ingedeeld. Het is een paar dagen voor kerstmis en een kerstboom staat opgetuigd. Hier en daar wat kerstversiering.

EERSTE BEDRIJF

Eerste tafereel

Als het doek opgaat, zitten Ria en Henk aan het ontbijt. Henk leest de krant en Ria eet een beschuitje.

RIA: Moet je nog thee?

HENK *(zonder op te kijken)*: Ja graag.

RIA *(schenkt thee in)*: Je thee.

HENK *(zonder op te kijken)*: Dank je. *(Bertus komt vanuit zijn slaapkamer en loopt, zonder iets te zeggen, naar de keuken. Hij is nog niet gekleed. Zijn bretels naar beneden, houdt met zijn linkerhand zijn broek omhoog en met zijn rechterhand een geruite handdoek welke hij over zijn schouder draagt. Natuurlijk heeft hij zijn pet op)*

RIA: Je thee wordt koud. *(Henk vouwt de krant dicht en legt die op tafel)*
Hoe laat heb je afgesproken bij de dokter?

HENK: Half tien. *(drinkt zijn thee)*

RIA: Wil je ook gelijk een recept voor vader vragen, zijn pillen zijn bijna op.

HENK: Waarom? Laat hem dat zelf doen. Ik ben zijn loopjongen niet.

RIA: Ach, het is toch een kleine moeite.

HENK: Hij heeft meer tijd dan ik. Het is goed voor 'm als hij eens naar buiten gaat. De hele dag zit hij thuis en loopt jou maar voor de voeten.

RIA: Dat valt best mee. Hij doet de boodschappen voor me en repareert dingen waar jij geen kaas van hebt gegeten.

HENK: Ik heb nu eenmaal geen aanleg voor techniek. Ik vind het al erg genoeg dat ik jouw huishoudboekje moet bijhouden.

RIA: Gaan we katten? Dan heb ik er ook nog wel een paar voor je.

HENK: Ga gerust je gang. Ik weet dat ik geen ideale echtgenoot voor je ben en dat zal ik nooit worden ook zolang je vader hier in huis woont.

RIA: Ja, laten we het daar weer eens over hebben. Er gaat geen dag voorbij of je begint over mijn vader. Ik mag je er misschien aan helpen herinneren dat jij m'n moeder beloofd hebt voor mijn vader te zorgen.

HENK: Ja, maar zij heeft er niet bij gezegd hoe oud hij wordt.

RIA: Dat kon zij ook niet weten trouwens wat doet dat er toe.

HENK: Wat doet dat er toe? Hij kan wel honderd worden.

RIA: Mijn zegen heeft hij en ik hoop dat ik nog veel plezier aan hem mag beleven.

HENK: Plezier? Noem jij dat plezier? *(wordt kwaad)* Elke ochtend hetzelfde liedje! Meneer komt zijn bed uit, loopt ongegeneerd door de kamer naar de keuken om zich te wassen, poetst zijn tanden, althans wat hij nog heeft, gorgelt de hele buurt bij elkaar *(gorgelgeluiden vanuit*

de keuken) en loopt zonder iets te zeggen met zijn eeuwige geruite handdoek terug door de kamer naar zijn slaapkamer. Je kunt er de klok op gelijk zetten!

RIA: Ach, ieder mens heeft zo z'n eigen leefpatroon.

HENK: Moet je opletten! Vijf tellen na nu! Een! Twee! Drie! Vier! Vijf! Nu! (*Bertus komt uit de keuken met z'n geruite handdoek en loopt zonder iets te zeggen naar zijn slaapkamer*) Wat heb ik je gezegd? Iedere dag hetzelfde liedje! Ik moet er niet aan denken dat hij de honderd haalt.

RIA: Maar wat wil je dan?

HENK: Die man moet naar een bejaardenhuis.

RIA (*stomverbaasd*): Naar een bejaardenhuis? Mijn vader? Mijn vader is nog veel te goed voor een bejaardenhuis.

HENK: Je hebt ook van die aanleunwoninkjes. Daar heeft hij het rijk alleen en mij loopt hij dan ook niet meer voor de voeten.

RIA: Misschien heb je gelijk. Maar ik begin er niet met 'm over.

HENK: Dat hoef jij ook niet te doen. Laat dat maar aan mij over. Ik zal dat varkentje wel even wassen.

RIA: Als je er maar niet over begint waar ik bij ben.

HENK: Waarom niet? Het is jouw vader en jij bent zijn enig kind.

RIA: Jammer genoeg wel. Ik had nog best een paar broers en zusters willen hebben.

HENK: Wees maar blij dat je die niet hebt. Ik moet er niet aan denken elke zondag visite te krijgen.

RIA: Dat is toch gezellig.

HENK: Wat jij gezellig noemt. Die zouden dan alleen maar voor je vader komen en jij bent goed om voor koffie en thee te zorgen.

RIA: Hou er maar over op. Ik heb geen broers en zusters en die zal ik nooit krijgen ook.

HENK: Nou, dat weet ik nog zo net niet. Jouw vader is tot alles in staat.

RIA: Hou op met die onzin. Je moet opschieten anders kom je te laat bij de dokter.

HENK: Ik heb alle tijd. Ik kan beter te laat bij de dokter komen dan dat hij bij mij te laat komt.

BERTUS (*heeft de laatste zin gehoord*): Goeie morgen. Wie is hier te laat? Ik soms? (*gaat aan tafel zitten*)

HENK: Ik kan niet zeggen dat je vroeg bent. Wij hebben al ontbeten.

BERTUS: Sinds wanneer ontbijt ik met jou? Jij had allang op je werk moeten zijn. (*schenkt thee in en smeert een beschuitje*)

RIA: Henk moet naar de dokter.

BERTUS: Zo, moet Henk naar de dokter. Ik wist niet dat hij zweetvoeten had.

RIA: Henk heeft geen zweetvoeten. Hij heeft last van steenpuisten.

BERTUS (*stomverbaasd*): Wat? Steenpuisten? Dat is niet zo best, jongen. Ik heb eens een vent ontmoet die had ze ook! Wat denk je, hij heeft ze door de dokter laten wegsnijden. Je gelooft het misschien niet, maar zes weken heeft hij niet kunnen zitten. Hij was gelukkig geen ambtenaar.

HENK (*achterdochtig*): Wat wil je daar mee zeggen?

BERTUS: Niets. Maar wat heb je aan een ambtenaar die niet kan zitten? Dat is hetzelfde als een paard dat niet kan staan.

HENK: Dat begrijp ik niet.

BERTUS: Daar ben je ook ambtenaar voor.

HENK: Ik weet intussen wel dat je een hekel hebt aan ambtenaren.

BERTUS: Dat heb je mij nooit horen beweren. Je had alleen een vak moeten leren, dan had je nu geen last van steenpuisten.

HENK: Waar slaat dat nou weer op?

RIA: Vader plaagt je maar een beetje.

HENK: Noem jij dat plagen? Hij haalt het bloed onder m'n nagels vandaan.

BERTUS: Laat daar meteen ook naar kijken nu je naar de dokter gaat.

RIA: Vader, hou op met dat gesar. Je weet dat Henk daar niet tegen kan.

BERTUS: O nee?? Nooit iets van gemerkt. Is de post al geweest?

RIA: Nee, nog niet. Verwacht je wat bijzonders?

BERTUS: Ja, m'n kerstpakket.

HENK: O, krijgen we dat weer.

BERTUS: Niet jij, maar ik krijg een kerstpakket. Ambtenaren krijgen dat niet.

HENK: Dat vertel je me elk jaar weer. Ik word er doodziek van.

BERTUS: Het is maar goed dat je naar de dokter moet. Jij haalt de kerst niet.

HENK: Dat maak ik zelf wel uit.

RIA: Wind je niet op. Vader verheugt zich op z'n kerstpakket.

BERTUS: M'n vijftigste.

RIA: Wat? Je vijftigste kerstpakket?

BERTUS: Ja, m'n vijftigste! En reken er maar op dat het van dit jaar iets heel bijzonders is.

RIA: Ik ben wel nieuwsgierig.

BERTUS: Het wordt natuurlijk méér dan een normaal kerstpakket. Daar kun je wel op rekenen.

HENK: Dat mag ook wel. Het stelde toch al niet zoveel voor.

BERTUS: Beter een half ei dan een lege dop. Anders gezegd: (*op dichterlijke toon*) Verstandig is het, hij die zwijgt, die nooit een kerstpakketje krijgt.

HENK: Sinterklaas is pas geweest.

BERTUS (*gaat door*): Want eerst gezegd en dan gedacht, heeft menigeen in leed gebracht.

HENK: O, mag ik tegenwoordig niets meer zeggen.

BERTUS: Je mag zeggen wat je wilt. Trouwens, wie heeft er vorig jaar zo lekker van mijn kerstpakket gesmikkeld?

HENK: Ik niet!

BERTUS: O nee? Mag ik je er dan misschien aan herinneren dat jij het bent geweest die de kalkoen helemaal in je eentje hebt opgegeten en die kalkoen kwam toevallig wel uit mijn kerstpakket.

RIA: Hij is er wel ziek van geweest.

BERTUS: Hij wordt overal ziek van. Straks ga je me nog vertellen dat hij daar die steenpuisten van over heeft gehouden.

HENK: Heb je vandaag weer je grapjas aan getrokken?

BERTUS: Die kende ik nog niet. Aardig gevonden.

RIA: Henk, je moet opschieten, je komt te laat. (*begint de tafel af te ruimen*)

BERTUS: Zeg, nu jij toch naar de dokter gaat, zou jij dan voor mij..

HENK (*invallend, resoluut*): Nee!

BERTUS: Je kan toch wel even aan de dokter vragen..

HENK: Nee!

BERTUS: Nou, dan niet. Van je familie moet je het maar hebben.

HENK: Ik ga. (*kust Ria*) Tot straks. (*gaat af en sluit de deur*)

BERTUS (*roept hard*): Henk! Henk!

HENK (*opent de deur*): Wat is er nou weer?

BERTUS: Dag. (*Henk sluit kwaad de deur*)

RIA: Je moet 'm niet zo tegen je in het harnas jagen.

BERTUS: Ik snap niet dat jij met 'm getrouwd bent.

RIA: En ik snap niet dat jij hier wilt blijven wonen.

BERTUS: Waar zou ik anders moeten wonen?

RIA: Je zou naar een bejaardenhuis kunnen gaan.

BERTUS: Dat heb je toch niet van Henk, hé?

RIA (*aarzelend*): Nee, maar het zou een oplossing kunnen zijn.

BERTUS: En jou hier achterlaten met die zuurpruim?

RIA: Henk is een goeie vent. Jij mag 'm nou eenmaal niet.

BERTUS: Hij heeft geen gevoel voor humor.

RIA: Nou, die grapjes van jou zijn ook niet altijd leuk.

BERTUS: Dat kan wel zijn, maar jij wilt toch niet dat je vader in een bejaardenhuis versaggerijnt.

RIA: Het kan daar zeer gezellig zijn. Daar wonen allemaal mensen van jouw leeftijd en ze hebben allemaal die humor die jij graag wilt.

BERTUS: Ik wil er niet over praten. We zien wel.

RIA (*de telefoon gaat, Ria loopt naar de telefoon*): Met Mevrouw van de

Berg. O, ben jij het, Els.... Ja, dat is goed.... Ik kom gelijk naar je toe.....
Gezellig. Tot zo.

BERTUS: Wie was dat?

RIA: Els. Ze vroeg me of ik met haar samen naar de Bijenkorf wil gaan.

BERTUS: O.

RIA: Wil jij even afwassen? Dan kan ik gelijk weg.

BERTUS: Ga gerust je gang.

RIA (*loopt naar de hal*): Er ligt nog een stukje kerstkrans in de koelkast voor bij de koffie.

BERTUS: Ga nu maar. Ik red me wel.

RIA: Tot straks. (*af*)

BERTUS (*begint op zijn manier de kamer op te ruimen*): Naar een bejaardenhuis! Hoe bedenken ze het! Daar ben ik nog veel te jong voor. Alleen zeker omdat mijn liefhebbende schoonzoon geen gevoel voor humor heeft. (*de huisbel gaat*) Wie kan dat zijn op de vroege ochtend? (*loopt naar de gang en roept*) Wie is daar? (*onduidelijke stem roept terug*) Komt U maar boven! (*komt de kamer binnen*) Dat is de post. Die komt mijn kerstpakket brengen.

POSTBODE (*komt op met kerstpakket, kerstkaarten en brief*): Goeie morgen, meneer Bleyenberg.

BERTUS: Kijk eens aan: onze vriend de postbode. Jij komt zeker mijn kerstpakket brengen.

POSTBODE: Het spijt me, meneer. Dit is niet voor U. Dit pakket is voor meneer Vloothuis maar die is niet thuis. Wilt U zo vriendelijk zijn dit even af te geven aan uw buurman?

BERTUS: Weet U zeker dat dit niet voor mij bestemd is? Ik verwacht namelijk ook een kerstpakket.

POSTBODE: Misschien nog bij de middagpost, meneer. Ik heb wel een paar kerstkaarten voor U en een brief.

BERTUS: Aan kerstkaarten heb ik geen gebrek. Daar spekken we alleen de P.T.T. mee met hun goedkope kersttarief.

POSTBODE: Wij moeten toch ook eten, meneer.

BERTUS: Ja, dat zal best, maar als ik jou goed bekijk, lijdt jij geen honger. Wil je soms een lekker stukkie kerstkrans?

POSTBODE: Nee, dank U, meneer. Ik heb weinig tijd. Als ik U niet mee zie voor de kerst, wens ik U fijne dagen toe.

BERTUS: O, ik zie je nog wel voor de kerst. Jij komt vast mijn kerstpakket brengen.

POSTBODE: Nou, tot dan, zullen we maar zeggen. Dag meneer Bleyenberg. (*af*)

BERTUS: Ja, tot ziens en bedankt. Nog geen kerstpakket, vreemd. Ah, dat wordt natuurlijk gebracht door van Gend en Loos. (*hij zet het*

kerstpakket op tafel en laat de kerstkaarten een voor een door zijn handen glijden en zingt ondertussen op de melodie van O, denneboom)

O, kerstpakket, O kerstpakket
wat ben je lekker moddervet.
Wat zal het van dit jaar weer zijn,
wordt het kalkoen of een konijn.
O, Kerstpakket O,kerst...

(hij stopt abrupt zijn gezang als hij ziet dat er een brief van het bedrijf bij zit) Een brief van Scheepstra? Waarom sturen die mij een brief? Moet ik m'n kerstpakket soms komen halen? *(hij opent de enveloppe en leest hardop)* Geachte heer Bleyenberg. Het spijt ons U te moeten mededelen dat er, door de economische recessie, dit jaar geen kerstpakketten kunnen worden uitgereikt. Wij betreuren dit ten zeerste en wensen U en uw familie een vrolijk en gezegende kerst toe. Hoogachtend, Scheepstra B.V. *(is even volledig uit het veld geslagen, gaat op een stoel zitten en herhaalt zacht)* en wensen U en uw familie een vrolijk en gezegende kerst toe. *(is volkomen aangeslagen)* Geintje, dat moet toch een geintje zijn.... dat kunnen ze toch niet maken.... ze kunnen toch m'n vijftigste kerstpakket niet door m'n neus boren... nee, dat moet een geintje zijn....wat moet ik nou tegen m'n dochter zeggen..... en laten we maar zwijgen over m'n schoonzoon, die huffer,... niet te geloven... geen kerstpakket. Ik kan toch niet zonder kerstpakket aankomen. Daar moeten we toch iets aan doen. *(kijkt naar het kerstpakket van zijn buurman)* Dit lijkt me ook wel een aardig kerstpakket. Wat zal hier nou inzitten. Voor een kalkoen is het te klein. *(smalend)* D'r zal wel kip inzitten. Kip! Wie eet er nou kip met de kerst. Ik eet drie keer in de week kip. *(tilt het pakket op)* D'r zal wel geen flessie jonge jenever inzitten, daar is het veel te licht voor. *(aarzelt)* Ik zou 't natuurlijk even open kunnen maken. *(twijfelt)* Ja, dat kan wel, maar dat hoort niet. Nee Bertus, daar beginnen we niet aan, hoewel ik eigenlijk wel zou willen weten wat er in dit kerstpakketje zit. Ze kunnen er wel van alles instoppen. Wat zullen we doen. Waar is de schaar? In de keukenla. *(gaat naar de keuken en even later gaat de huisbel)* Ja, ik kom! *(Bertus komt uit de keuken met een schaar en gaat naar de gang en roept:)* Wie is daar? Kom maar boven! *(komt terug in de kamer)*

NOL *(komt op, met ijsmuts en oorwarmers en natuurlijk overdreven dikke handschoenen)*: Goeie morgen, Bertus.

BERTUS: Goeie morgen, Nol, wat verschaft mij de eer?

NOL: Heb je haast?

BERTUS: Ik heb wel het een en ander nog te doen, maar je weet: voor jou heb ik altijd tijd zullen we maar zeggen.

NOL (*doet zijn handschoenen uit, zet z'n muts af en haalt zijn oorwarmers van zijn hoofd, gaat uitgebreid op de bank zitten, benen op de tafel*): Zo, effe bijkomen.

BERTUS: Ben je nou al moe? De dag moet nog beginnen. (*pakt een krant en legt deze onder de schoenen van Nol op de tafel*)

NOL: Voor jou misschien wel maar ik heb er al een dag opzitten.

BERTUS: En nou kom je hier om uit te rusten.

NOL: Jij blijft grappig, hé.

BERTUS: Je hebt het of je hebt het niet. Wat kan ik voor je doen?

NOL: Heb je koffie?

BERTUS: Nog niet, maar ik wil het wel even zetten.

NOL: Doe geen moeite, geef me maar een borrel!

BERTUS: Een borrel? Zo vroeg op de dag drink jij al een borrel?

NOL: Ik zeg je toch net dat ik er al een hele dag heb opzitten. Ik moet nog werken voor de kost.

BERTUS: Wees blij, er zijn er genoeg die geen werk hebben.

NOL: Ik weet niet of ik daar zo blij mee moet zijn. Er zijn er zat die alleen maar hun handje ophouden.

BERTUS: Of de hele dag thuis zitten zo lekker is. Neem mij nou, ik ben al een paar jaar gepensioneerd. Ik heb dus een bescheiden AOW'tje maar dat gaat op aan de huur en aan de telefoon. Als ik zuinig aan doe blijft er misschien wat over voor me om een borreltje te kopen.

NOL: Zo slecht heb je het toch niet.

BERTUS: Dat hoor je mij niet zeggen. Maar wat kom je nou doen?

NOL: Met een droge keel kan ik niet praten.

BERTUS (*begrijpt de hint*): Ik zal er eentje voor je inschenken. (*pakt twee glaasjes en een fles waarvan de inhoud nog net twee glaasjes bevat*)

NOL: Het zal tijd worden. (*kijkt om zich heen*) Je woont hier leuk.

BERTUS: Je bent hier toch al eens eerder geweest? (*zet de glaasjes op tafel en wil inschenken*)

NOL (*pakt fles uit Bertus z'n handen en schenkt voor zichzelf in en houdt de fles in zijn hand*): Dat wel, maar daarom mag ik wel zeggen dat je hier leuk woont. (*drinkt in één teug z'n glas leeg en schenkt opnieuw in*) Proost zullen we maar zeggen.

BERTUS: Ja, proost! (*bekijkt de fles aandachtig en ziet dat hij leeg is*) Had je nog meer te zeggen? (*zet zijn glaasje in de kast terug*)

NOL: Nou je het er over hebt, ik kom vragen of je op tweede kerstdag mee doet aan het klaverjas-toernooi.

BERTUS: Klaverjas-toernooi? Ik wist niet eens dat er een toernooi gehouden wordt.

NOL: Dat is je eigen schuld. Moet je wat vaker komen.

BERTUS: Jij kan makkelijk kletsen. Jij woont niet bij je dochter in. Met wie speel ik dan? Met jou?

NOL: Dat hangt er van af. Als Willem ook mee doet dan moet jij met Herman spelen.

BERTUS: Ik speel niet met Herman, die kan niet eens een klaver van een schoppen onderscheiden.

NOL: Je moet niet zo overdrijven. Die jongen meent het goed.

BERTUS: Ja, dat kennen we.

NOL: Hij kan het toch ook niet helpen dat hij wat slechthorend is.

BERTUS: Wat heeft dat nou met klaverjassen te maken?

NOL: Niks!

BERTUS: Nou dan. O, ja, voor ik het vergeet te vragen, Nol, wat zijn eigenlijk de prijzen?

NOL: Nou, zoals gewoonlijk hé, eh kip, kalkoen, konijn; je kent dat wel.

BERTUS: Ben je daar niet een beetje laat mee. Ik bedoel je eet toch na de kerst geen kalkoen meer.

NOL: Ik wel!

BERTUS: Wat moet ik betalen om mee te mogen doen?

NOL: Twaalfvijftig!

BERTUS: Zoveel? En dat voor kalkoen.

NOL: Je hoeft niet mee te doen. Je bent er geheel vrij in.

BERTUS: Ja, dat snap ik. Maar nou we het er toch over hebben. Ik heb gehoord dat trouwe leden van dit jaar in aanmerking komen voor een kerstpakket.

NOL: Kerstpakket? Wie heeft jou dat nou weer wijs gemaakt.

BERTUS: Nou, eh, Dirk.

NOL: Welke Dirk?

BERTUS: Nou, Dirk van de Bos!

NOL: Dirk is geen lid meer.

BERTUS: Wat vertel je me nou? Is Dirk geen lid meer? Hoe bestaat het. Dat ik daar nou niks van gehoord heb. Maar, nou niet om het een of ander, Nol, ik vind het niet eens zo'n slecht idee om daar eens aan te beginnen. Neem mij bijvoorbeeld. Ik krijg nooit een kerstpakket..... Van wie moet ik dat krijgen? M'n oude baas ziet me aankomen. Nee, Nol, dat kun je wel schudden. Zo scheutig zijn ze niet, die bazen. Zodra je vertrokken bent zijn ze je vergeten. Nou ja, het was maar een idee... Ik zou het leuk gevonden hebben

NOL: Had je nog meer te vertellen?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto